

[Alfred Jensen.]

krav på at få dem besvaret. Det drejer sig først om de 12 000 lejligheder, der blev stillet i udsigt. Skal de ikke bygges? Skal man ikke ofre det, som det koster at bygge dem, og som socialdemokratiet, da det var i opposition, var parat til at ofre? Som bekendt har dette parti jo altid fastslået, at det var et loyalt oppositionsparti, som aldrig ville foreslå noget, det ikke var i stand til at gennemføre, når det først kom til magten. Kan vi altså ikke få at vide, hvordan det går med disse 12 000 lejligheder? Skal dette byggeri stilles i bero, og skal de 12 000, som går og venter, have fristen udskudt med det år — eller 9 måneder — der her er tale om? Det er et spørgsmål, vi må have svar på.

Et andet spørgsmål, som heller ikke har nogen forbindelse med, hvorledes byggestøtteloven fremtidig vil komme til at se ud, angår en fortsat rentenedsættelse i forbindelse med det byggeri, der blev udført i henhold til 1938-loven. Spørgsmålet har ingen direkte forbindelse med det lovforslag, vi her behandler, men det har jo betydning for de mange mennesker, som er flyttet ind i de dyre boliger, og som kun fik rentenedsættelse i 10 år. Det var et af de store numre i diskussionen her i rigsdagen og i valgagitationen, og det forstår jeg godt, for der er jo masser af lejere, der har fået endda store lejeforhøjelser. Derfor er spørgsmålet: Skal de udsættes for fortsat at skulle betale den forhøjede husleje, eller vil ministeren komme med forslag, som betyder, at de kan vende tilbage til det gamle lejeniveau?

Endelig var der et tredje spørgsmål, som måske ikke blev så præcist formuleret, men jeg berørte dog problemet, nemlig den ydelse, der skal betales i henhold til statslånene. Det ærede medlem hr. Aksel Møller mente, at man skulle forhøje ydelsen, når nu renteniveauet er faldet. Det forekommer mig rimeligt, at man får et svar på, hvorledes ministeren vil bruge sin bemyndigelse, om han vil opretholde den ydelse, der kræves for statslånene nu, eller om han vil benytte lettelsen i statens renteudgifter til at sætte ydelserne ned. Det sidste synes jeg ville være rimeligt; holder man sig til den nedgang, der er i statens renteudgifter på disse områder, kan det ikke betyde nogen ekstrabelastning for statskassen, og som følge deraf skulle finans-

ministeren ikke kunne nære nogen betænkelighed derved. Jeg lægger ikke skjul på, at jeg mener, man under alle omstændigheder bør gå ned til de gamle satser for renter og afdrag, de satser, som var gældende, før den tidligere indenrigs- og boligminister forhøjede disse ydelser.

Jeg vil gerne have svar på disse tre spørgsmål, og jeg vil tro, at ministeren, uden at foregribe noget vedrørende leje- og boliglovgivningen, vil være i stand til at besvare dem.

Søren Olesen: Når jeg gik ret stærkt ind for, at forlængelsen ikke skulle gælde til 1. april 1955, men betydeligt kortere, var det udfra den betragtning, som jeg mener er rigtig, at vi bør ikke gennemføre en forlængelse, som, skal vi sige, opfordrer ministeren eller folketinget til at sige: nå, ja, nu har vi god tid. Derved kunne vi komme til at stå i den situation, at lovforslag alligevel ikke blev fremsat før i næste samling og ikke blev vedtaget før henimod 1. april 1955. Når man siger, at lovforslag vil blive fremsat i denne samling, mener jeg, det må forstås således, at de skal fremsættes her før foråret, således at ministeren i hvert fald kan fralægge sig et vist ansvar og overlade til folketinget, om det vil tage arbejdet op og i løbet af kortere eller længere tid, eventuelt i løbet af sommerperioden, vil gennemføre forslagene med de ændringer, der antagelig vil blive tale om.

Jeg vil gerne fastholde, at det er mit ønske, at revisionsforslagene må kunne færdigbehandles, inden denne samling slutter, altså inden 1. oktober i år, så at der kan blive tid til at forberede gennemførelsen, for det kræver jo også en vis tid.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel): Jeg har virkelig ikke tænkt på at lægge ansvaret over på det ærede medlem hr. Aksel Møller for, at jeg indtil nu ikke har kunnet blive færdig med lovforslagene. Jeg har blot — for at man ikke skal tro, at jeg ikke har noget at bestille — villet gøre opmærksom på, at jeg foruden alt det, jeg har at gøre som leder af de to ministerier, også har samfærdselskommissionen, og jeg benytter iøvrigt lejligheden til at takke for den tillid, der er vist mig.